

Ислом Нури

Abu Bakra Nufay' ibn Horis roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salam: «Sizlarga eng katta gunohlarni aytib beraymi?» deb uch bor takrorladilar. Biz: «Xa, yo Rasululloh», dedik. «Ollohga shirkatdirish, ota-onaga o'q bug'ish», dedilar, yongboshlab yotgan edilar, o'tirib oladilar va: «Og'oh bo'lingiz, yolg'on suzlash va yolg'on guvohlantirish berish», dedilar. Shunday deb takrorlayverdilar, qaror biz: «Qo'shki sukut qilsalar» deb qo'llab-quvvatlaydilar (Mutafaqun alayh).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Olloh taolo xalqlarini yaratib, tabiiy buloq, qarindoshlik aloxasi o'rnidan turdi. «Nima istaysan?», Dedi. «Men aloxani uzishdan Sendan panoh tilovchi maqomida turdim», dedi. «X'yp, seni bog'lagan odamni (O'zimga) bog'lashga va seni uzgan odamni (O'zimdanda) uzishimga rozi bug'langanmi?!», dedi. «Ha, ey Robbim!», Dedi. «Unda shu narsani senga ato etdim», dedi (Mutafaqun alayh).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Men Rasululloh solallohu alayhi va salamning shunaqa dinlarini eshitganman: «Rahm (qarindoshlik alokasi Rahmon taologa) tomirlarga bir-biriga kirishib ketgan kabi yoqingdir, siz aytdim:» Men meni! Ey Robbim, menga yomonlik qildilar! Ey Robbim, menga zulm qililar! Ey Robbim ...! Ey robbim ...! ». Rahmon taolo unga shunday javob beribdi: «Seni bog'lagan odamni bog'lashim va seni uzgan odamni uzishimga rozi bo'lmasmanmi?! deydi. » (Ahmad va boshkalar rivoyatasi, Sahihut-targ'ib: 2530).

Said ibn Zayd roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Nabiy solallohu alayhi va sallam aytiladi: «Bu belgi (ya'ni qarindoshlik alokasi) Rahmonga uzakdordir, uni uzgan odamga U jannatni harom qilgan» Axmad va boshkalar rivoyat, 25-oyat.)

Ислom Нури

Abdulloh ibn Amr roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Minnatchi kimsa, ota-onasiga o'q bo'lib o'tgan odam va aroqqa mukkasidan ketgan odam jannatga kirmaydi» (Sahihu sunanin-Nasoiiy: 52).

Abdurahmon ibn Avf roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytilar: «Olloh taolo dedi:» Men Rahmonman, u imizdir, ungiz isimdan ism berdim, kim uni bog'lasa Men uni (o'zimni) unutamani) uzaman »(Abu Dovud rivoyatasi, Sahihu sunani Abi Dovud: 1486).

Jubayr ibn Mut'im roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytilar: «Qarindoshlari bilan alooqasini uzgan odam jannatga kirmaydi» (Mutafaqun alayh).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytdilar: «Odamzotning amallari har qanday payshanba – jumaga o'tar kechasi – Ollohga arz-ko'ndalang qilinadi, qarindoshlari bilan olib ketilgan odamni uydan chiqarib tashlaganim kabi)

Oisha roziyallohu ko'rsatgan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salam dedilar: «Rahm (qarindoshlik aloqasi) Arshga osilib, natijaga erishdi:» Kim meni bog'lasa, Olloh unga (aloqa) boglasin, kimni o'zingga o'xshatib) alayh).

Mug'iyra ibn Shuba roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Olloh taolo onalarga o'q (etoatsiz, dilozor) bulibsiz sizlarga harom qilingan» (Mutafaqun alayh).

Ibn Umar roziyallohu anhumodan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu

Ислом Нури

alayhi va salom aytilar: «Uch kishi borki, Oллоh taolo qiyomat kuni oldiga qaramaydi: ota-onasiga o'q chiqqan odam, erkakshoda oyol, dayus kimsa. Uch kishi borki, jannatga kirmaydi: ota-onasiga o'q katta odam, aroqqa mukkasidan ketgan kimsa, berganini minnat kiladigan odam »(Sahihu sunanin-Nasoiy).

Abdulloh ibn Amr roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Parvardigorning roziligi uyning roziligida, Parvardigorning g'azabi uyining g'azabidadir» (Termiziy va Xokim ivoyatlari, Sahihi-6)

Abdulloh ibn Amr roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytilar: «Parvardigorning roziligi ota-onaning roziligidadir, Parvarligorning g'azabi ota-onaning g'azabidadir» (Tabaroni rivayoti-hayoti, -7-oy).

Ibn Abbos roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Otasini suvkan kimsaga yordam b'ylsin, onasini skankkan kimsaga laa'nat b'ylsin, Oллоhdan boshka atoq jong'in yasayarman».

Abdulloh ibn Amr roziyallohu anhumadan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va sallam: «Kishi o'z ota-onasini so'roq qilishi katta gunohlar ishlasiga kiradi», dedillar. Shaxobalar: «Ey Rasululloh, odam o'z ota-onasini ham so'kadimi?», Deb so'radilar. «Xa, birovning otasini chaqirdi, shunda u ham otingni otadi. Birovning onasini chaqirdi, shunda u ham uningni onasini so'kadi », dedilar (Mutafaqun alayh).

Abu Bakra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va sallam: «Kim bila tur o'zidan otasitaga nisbatan munosabati,

Ислом Нури

unga jannat haromdir» dedilar (Mutafaqun alayh).

Oisha roziyallohu anhatan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Yolg'on tuvuvchilarning katattasi ikkita: Birovni xajv qilsa butun qatlami bilan xajv kiladigan shoir va o'zingizni yashaydigan odam: 6-oyatda yashaydigan odam.»

Amr ibn Murra al-Juhaniy roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Bir kishi Nabiy solallohu alayhi va salom huzurlariga kelib: «Yo Rasululloh, men bir Ollohdan o'zga odamni ilhomlantirmoqni istayman kunzasini tutdim », dedi. Shunda Nabiy solallohu alayhi va sallam: «Kim mana shu ishlarni ustida vafot etarkan, modiki ota-onasiga o'q bylmasa, qiyomat kuni payg'ambarlar, sidqidlar va xizmatchilar bilan birga birga mana bunday turadi» deb qarama-qarshi fikrlarni ko'rib chiqmoqdalar (Aniq-da) 2515).

Qarindoshlari bilan aloxasini uzgan odam qiyomat kuni uni kutib turgan xorlik va azobdan tashkari shu dunyoning o'zida ham yozosini kuradi

Abu Bakra roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Qarindoshlikni uzish, xiyonat va yolg'onchiligidan ko'ra Olloh taolo qiluvchisining yozosini oxirigacha kutib turing, chunki biz yashayapmiz» : 5705).

Kosim ibn Abdurahmondan rivoyat kilinadi: Nabiy solallohu alayhi va sallam aytiladi: «Kimning qarindoshligi aloxasini uzsa yuqmi fosir qasam bilan qasam ichsa, o'lmasidan turib uning ziyn-zahmatini albatta ko'rdi» (Sahihul-jomi'is-64).

Anas roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Ikki gunoh borki, ularning yozosi shu dunyoning ozidayok ko'rildi: tajovuzkorlik va o'qpadarlik» (Xokim rivoyat, As-siltilatsus-sahifa.):

Ислом Нури

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Учта дуо шак-шубҳасиз ижобат қилинади: мазлумнинг дуоси, мусофирнинг дуоси, ота-онанинг фарзанд ҳаққига қилган дуоси» (Саҳихул-адабил-муффрад: 24).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Allox taologa qilingan toat-ibodatlar uchida oilaviy ayblovni olib borishadi, tojovuzkorlik va oilaviy yashashni davom ettirishni istaymiz. ko'tardi) »(Bayhaqiy va boshkalar rivoyatasi, As-silsilatus-sahaia: 978).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom aytiladi: «Faqat uch kishi beshikdaligidayok gapirgan: Iso ibn Maryam, Jurayj voqeasi kabi bola ... Jurayj obid odam edi, bir makonni ibodatxonaga olib boring, o'qing. Bir kuni namoz o'qiyotgan paxtada onasi kelib: «Ey Jurayj!» deb chaqirdi. Shunda u: «Ey Robbim! Bir yoqda onam, bir yoqda namozim?! » dedi-da, ovoz namozida davom etaverdi, onasi esa ortiga qaytib ketdi. Ertasiga yana namoz O'qib turgan piyada onasi kelib: «Ey Jurayj!» deb chaqirdi. U yana: «Ey Robbim! Bir yoqda onam, bir yoqda namozim?! » dedi-da, svong namozida davom etaverdi, onasi yana ortiga qaytib ketdi. Uchinchi kuni yana namoz o'qib turgan piyada onasi kelib: «Ey Jurayj!» deb chaqirdi. U yana: «Ey Robbim! Bir yoqda onam, bir yoqda namozim?! » dedi-da, sinov namozida davom etaverdi. Shunda onasi: «Ey Parvardigor! Universi buzuq xotinlarning yuzlariga boqmasidan turib vafot ettirmagaysan »deb duoyibdi qildi. Banu Isroil ichida Jurayj obidligi bilan nomlanadi. Xusnada tengsiz bir buzuq ayol bor edi. U: «Agar istasalarigiz, men sizlarga uni fitnaga solib, yuldan ozdirib bera olaman» dedi. Songg Jurayj yoniga bordi, biroq u unga qarab ham kuyadi. So'ngra u Jurayjning ibodatxonasiaga kelib turadigan bir cho'pon bilan buzuqlik kilib, undan bola o'tdi. Tuqqanidan sung bolani Jurayjdan bulgan deb da'vo

Ислом Нури

qildi. Shundan sud odamlari Jurayjni ibodatxonadan chakarib dopposladilar, ibodatxonani esa buzib tashladilar. Jurayj buning sababini suraganida unga: «Sen manavi foxisha bilan buzuqlik qilding, u sendan bola ham o'tirdi» dedi. «Qani o'sha bola?» deb so'radi. Bolani olib kelishgan: «Menga aniq beringlar, namoz o'qib olay» dedi. Namoz o'qib bulgach, bolaning oldiga kelib, uning ko'rniga noib: «Ey bola! Sening kim kim? » deb so'radi. Bola: «Falonchi cho'pon» deb javob berdi. Shunda odamlar Jurayjni kuchoqlab, vapa ketilar. Unga: «Ibodatxonangni oltindan qurib beramiz» deyishdi. U: «Yo'q, oldingidek, loydan qurib beringlar» dedi. Ular aytganidek kilib kurib berishdi ». (Muslim rivoyat).

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Jurayj ibodatxonada ibodat bilan mashgul edi, onasi keldi – shundan sung Abu Xurayra Jurayjning onasi uni chaqirgan pog'onadagi holatini, uyini olib boradigan odamni uyidan olib keladi va: «Ey Jurayj! Men onangman, menga javob ber »dedi. Keyin uni namoz o'qiyotgan vaziyatda topdi, u: «Ey Parvardigor! Bir yinda onam va bir yinda namozim?! » dedi va namozni ixtiro qildi. Onasi qayib ketdi. Qongi ikkinchi bor kelib, yana: «Ey Jurayj! Men onangman, menga javob ber »dedi. U yana: «Ey Parvardigor! Bir yinda onam va bir yinda namozim?! » dedi va namozni ixtiro qildi.

Shundan keyin onasi: «Ey Parvardigor! Mana bu Jurayj, u men o'glim, men gapirsam u mening gapimga javob berishni istayman. Ey Parvardigor! Endi uni to buzuq xotinlarga ko'rish tushmaguncha vafot ettirmagaysan »dedi. Agar uni fitnaga olganlar qilinishini so'rab duo qilganida edilar, u albatta fitnaga duvor bo'g'ilgan bo'lar edi.

Bir quyboqar uning ibodatxonasini o'ziga boshpana tutgan edi. Ana shu cho'pon kishloqdan chiqib kelayotgan bir oyol bilan buzuqchilik qildi. Ayol homilador bo'lib, bolasini to'kach, undan: «Bu nimasi? (Bolani kimdan

Ислом Нури

ottirding?) »Deb so'radilar. U: «Mana bu ibodatxonadagi odamdan» deb javob berdi. Shunda odamlar bolta va chokichilarni bilan kelib uni chaqirdi. U namoz o'qiyotgan edi, ularga javob bermadi. Shundan sud ibodatxonani buza boshladilar. Buni ko'rgan Jurayj ular oldiga tushib keldi (va bu ishlarni sababini suradi). «Mana bu xotindan so'ra!» deyishdi unga. U tabassum qildi va gudakning boshini silab turib: «Otang kim?» deb so'radi. Bola: «Otam falonchi kuyiboqar» deb javob berdi. Boladan bu gapni eshitgan odamlar: «Ўzimiz buzgan bu ibodatxonani oltin-kumushdan qayta kurib beramiz» deyishdi. Jurayj: «Yo'q, avvalgidek, tuprokdan kurib beringlar» dedi va joyiga chiqib ketdi.

Bir rivoyatda: «So'ng uni ulib ketdilar. Yo'lda borar ekan, buzuq xotinlar yonidan o'tdi. Ularni ko'rgaz, tabassum qildi ... Podshoh: «Nega tabassum qilding?» deb so'ragan edi, «Tanish holatini uchratdim, menga onamning duosi tegdi» deb javob berdi, buvgan voqeani ulaga aytdi »(Buxoriy« Al-adabul-muffrad »da keltirgan).

Avvom ibn Xavshabdan rivoyat kilinadi: Bir martada bir maqalaga tushdim, maxalla yonida qabul qilinib bor edi. Asrdan sung bir qavr yorilib, undan boshi urnida eshakning kallasi bulgan bir odam chikdi-da, uch martta xangradi, keyin qabr uni yangi qaytsa bog'ladi. Ўsha atroffda bir kamar jun yoki ip iyibib o'tirgan ekan. Bir ayol: «Xu anavi kampirni ko'rayapsizmi?» dedi. «Unga nima kipti?» dedim. «U xaligining onasi» dedi. «Unga nima bo'lgan edi?» dedim. «U aroq ichar, uyiga kelganda onasi:« Ey bolam, Ollohdan qurq, tokaychaga aroq ichasan ?! » deb qo'ydi. U esa onasiga: «Sen Xuddi eshakka o'qishga xangrayapsan» derdi. Bir kuni asrdan keyin o'ldi. Shundan beri har qanday kuni asrdan kelin qabridan chiqib kelib, uch martta xangraydi, keyna yangi qabrga kirib ketadi »dedi. (Asbaxoniy rivoyat kilib, shunday deydi:

Ислом Нури

Ayoliga itotni ota-onaga itoatdan, ayolining roziligini ota-ona roziligidan ustun qo'yib ota-onaga o'q bulib ishladi.

Ibn Umar roziyallohu anhumodan rivoyat kilinadi: «Mening nikohimda ozim suygan, lekin (otam) Umar roziyallohu anhu yuqtirgan bir ayol bor edi. Menga uni taloq qilishga buyurganda men ko'nmadim. Umar roziyallohu anhu Nabiy solallohu alayhi va salom huzurlariga murojaat, u zotga buni aytishadi. Shunda Nabiy solallohu alayhi va salom menga: «Uni taloq qil», dedilar «(Abu Dovud, Termiziy rivoyatlari).

Abu Dardo roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Bir odam uning huzuriga kelib: «Mening bir ayolim bor, onam uni taloq qiliga budyurapti», dedi. Abu Dardo aytdilar: «Men Rasululloh solallohu alayhi va sallamning:« Ota jannatning eng yaxshi-oliy darvozasidir. Xohlasang bu darvozani yuq qil, xoxlasang saqlab qol »deb aytayotganlarni eshitganman» (Termiziy rivoyat).

Muoz ibn Jabal roziyallohu anhudan rivoyat kilinadi: Rasululloh solallohu alayhi va salom menga qarshi narsani vasiyat kilib, dedilar: «dирldirilsang-da, otga tashlangang-da Ollohga biron narsani shirk keltirish, otang-oningni ushlab turing -da ularga itotsiz bulma ... »(Axmad, Tabaroniy rivoyatlari, Sahihut-targ'ib: 569).

Rasululloh solallohu alayhi va sallamning ozod qilingan choralari Umayma roziyallohu anhaddan rivoyat kilinadi: Men Rasululloh solallohu alayhissalom va salomatlikning tahoratlariga suv kuyib berib turgan edim, bir odam kirib: «Menga vasiyat qiling» dedi. U zot: «Foydalanishda-da, o'tga tashlansang-da Ollohga biron narsani shirk keltirma. Ota-onangga osiy bulma. Agar ular seni ohlingdan va mol-dunyoingdan voz kechishga buyrsalar, voz kech », dedilar (Tabaroniy rivoyat, Sahihut-targ'ib: 570).

Ислом Нури

Alloxning g'azabidan va ota-onaning g'azabidan Allohdan panoh tilaymiz, Ollodan bizni qarindoshlar bilan aloqa qiladigan kishilardan qilichini, ulardan alokani uzadigan kimsalardan qilmasligingizni so'raymiz. U eshituvchi va yaxshi Zotdir.

Payg'ambarimizga, u zotning ahli va ashobiga Ollodning salavot va salomlari bulsin.

Shundoq ekan, ota-onangizning qarg'ishini emas, xayrli duosini olishga qat'iy tirish! Qancha-qancha farzandlar borki, ota-onaning yo ulardan birining duosi sababli obod dunyolari harob va emirilishga, zavolu yu'likka yuz tutgan. Ota-onalarning farzandiga qilingan duoibadlari umrlarini zavol toptirdi, rizqlarni kiydi. Oqpadar bo'lib qolishdan qayta tiklanish bilan shug'ullaning!

Demak, onaning chaqirigiga javob berish farz, uni nafl namozdan o'tkaziladi. Namozning farzligi onaning chaqirig'iga javob berish farzligidan muomalada turmaydi, faqat kachonki farz kun davomida chiqib ketishi xavfi oldidagi maqomda kuyiladi.